

Закоханість аноніма

Григорій Хорошко

Як очі сходяться у мить яскраву.
Серця шукають їх лише забаву.
Шукають пилкості й чарівності в красі.
Щоб розділити щастя на життєвій тій стезі.

Два духа, як актори, що на сцені виступають.
В коханні своєму, як листва опала в осені кружляють.
Й літають в світі, як вільні птахи.
Що облітають брами замкнуті та всі темні дахи.

Коханню зустрічі з кордонами знайомі.
Однак воно усі пройшло та не надало значення утомі.
Її троянда чар всі перешкоди на своїм шляху застала.
Та їх усіх вона шипами волі в мить перемагала.

Знести не зможуть в світі жагу до кохання.
Вона завжди ж загадка й надія на добра пізнання.